Siedmiu wybranych do pomocy

Zbór, relacje i służba • Dz 6:1–7; Jk 2:1–9

Myśl przewodnia

Dobra wspólnota przyjmuje uzasadnione skargi i organizuje sprawiedliwą, bezpieczną pomoc.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W Dz 6:1–7 czytamy o problemie w pierwszym zborze jerozolimskim. Niektóre wdowy były pomijane przy codziennym wsparciu. Skarga nie została zlekceważona.

Apostołowie zaproponowali wspólnocie wybór siedmiu odpowiedzialnych ludzi do troski o tę sprawę. Dzięki temu potrzeby mogły być lepiej dostrzegane, a apostołowie mogli nadal zajmować się nauczaniem.

Jakub w swoim liście krytykuje traktowanie bogatych gości lepiej od biednych. Pomoc potrzebującym oznacza także równe i pełne szacunku traktowanie.

Kiedy zauważymy problem w grupie, najlepiej opowiedzieć o nim odpowiedzialnej osobie dorosłej. Samodzielne odwiedzanie obcych ludzi lub zbieranie ich danych nie jest zadaniem dziecka.

Dz 6:1–7 opisuje skargę dotyczącą wdów, które otrzymywały nierówne wsparcie. Wspólnota nie ucisza skarżących: wprowadza zmianę organizacyjną. Wybiera siedmiu ludzi do wykonania zadania. Czytając tekst, zobaczmy, że dobra pomoc wymaga zauważania osób pomijanych, a także słuchania skarg. Celem działania jest dobro konkretnych osób.

Dobra organizacja pomocy pozwala sprawdzić, czy nikt nie został pominięty. Obejmuje zgodę, bezpieczeństwo i troskę o godność drugiego człowieka.

Cele lekcji

- Odszukuje problem i rozwiązanie w Dz 6:1–7.
- Łączy tę historię z Jk 2:1–9.
- Podaje zasady bezpiecznej pomocy organizowanej przez dorosłych.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Czy apostołowie zignorowali skargę z Dz 6?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 5 min

Powtórz jedną myśl z poprzedniego modułu i zapytaj: Czy wybranie siedmiu ludzi rozwiązywało problem samo przez się? Zapisz odpowiedzi bez oceniania dziecka.

Lektura Biblii i kontekst — 10 min

Odszukajcie Dz 6:1–7; Jk 2:1–9. Przeczytajcie wersety w całości wraz z sąsiednimi zdaniami. W Jerozolimie pojawiła się skarga, że niektóre wdowy są pomijane w codziennym wsparciu. Apostołowie zaproponowali wybór siedmiu ludzi do wykonania zadania i zachowali odpowiedzialność za nauczanie. Jakub piętnuje wyróżnianie bogatych kosztem ubogich. Podkreślcie dwie obserwacje wynikające wprost z tekstu.

Rozmowa i rozumienie — 10 min

Porównajcie zdanie autora i własny przykład z życia. Podkreśl myśl: Dobra wspólnota przyjmuje uzasadnione skargi i organizuje sprawiedliwą, bezpieczną pomoc. Poproś uczestników o pokazanie podstawy w tekście.

Ćwiczenie i zastosowanie — 11 min

Wymyślcie szkolną akcję pomocy przy przygotowaniu książek dla nowej klasy. Zaplanujcie podział zadań i sposób sprawdzenia, czy każdy otrzymał materiały. Nie zbierajcie danych wrażliwych ani informacji o rodzinach. Udział i forma odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 4 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Czy wybranie siedmiu ludzi rozwiązywało problem samo przez się? Przypomnij myśl: Dobra wspólnota przyjmuje uzasadnione skargi i organizuje sprawiedliwą, bezpieczną pomoc. Propozycja dla rodziny: Porozmawiajcie o różnicy między spontaniczną dobrocią a zorganizowaną pomocą.

Ćwiczenie uzupełniające

Zapisz: problem, osoba pominięta, decyzja wspólnoty, oczekiwany rezultat.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy wybranie siedmiu ludzi rozwiązywało problem samo przez się?

Było organizacyjną odpowiedzią na skargę; sprawiedliwość wymaga jeszcze odpowiedzialnego wykonania zadania.

Dlaczego pojawiła się skarga w Dz 6?

Część wdów była pomijana przy codziennym wsparciu.

Co mówi Jakub o wyróżnianiu bogatych?

Potępia niesprawiedliwe faworyzowanie ze względu na majątek.

Czy apostołowie zignorowali skargę z Dz 6?

Nie. Zorganizowali odpowiedź razem ze wspólnotą.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów
- karta pracy SM-G3-A-45
- kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek
- porównywane fragmenty Biblii, kartki do analizy argumentów

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dz 6 relacjonuje pomijanie wdów hellenistycznych w codziennym rozdzielaniu wsparcia; odpowiedzią jest wspólny wybór siedmiu. Tekst nie nadaje im wprost późniejszego technicznego tytułu diakona. Nie wyciągaj wniosku, że potrzebujący ma milczeć lub bezwarunkowo podporządkować się liderom.
- Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.
- Działania pomocowe wymagające kontaktu z nieznajomymi organizują odpowiedzialni dorośli.
- W Dz 6:1–7 konflikt dotyczy nierównego traktowania wdów należących do dwóch grup językowo-kulturowych. Zwróć uwagę na skargę, rozpoznanie problemu i organizacyjną odpowiedź.

• Siedmiu wybranych mężczyzn nie jest w tekście Dz 6 nazwanych dosłownie „diakonami” w późniejszym technicznym znaczeniu. Nie dopisuj do opowiadania gotowej struktury urzędów kościelnych.

• Jk 2:1–9 ostrzega przed faworyzowaniem zamożnych. Pomoc obejmuje sprawiedliwą procedurę, sprawdzenie potrzeb, poszanowanie godności i poufności.

• Podczas pracy z dziećmi wyłącz zbiórki danych o ubóstwie rodziny, publiczne wskazywanie potrzebujących oraz powierzanie nieletnim wizyt u nieznajomych. Pomoc musi być nadzorowana przez przygotowanych dorosłych.

• Gdy dziecko zgłasza krzywdę lub zaniedbanie, kieruj się obowiązującymi standardami ochrony małoletnich. Zajęcia nie mogą prowadzić do prywatnego przesłuchiwania ucznia.

• Nie organizuj działań pomocowych z dziećmi bez odpowiedzialnego nadzoru; nie zbieraj danych osób potrzebujących i nie zawstydzaj rodzin.

• Dz 6 opisuje reakcję na skargę o nierównym traktowaniu wdów. Wybrani mężczyźni nie są tam bezpośrednio nazwani technicznym tytułem diakonów.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Dz 6 relacjonuje pomijanie wdów hellenistycznych w codziennym rozdzielaniu wsparcia; odpowiedzią jest wspólny wybór siedmiu. Tekst nie nadaje im wprost późniejszego technicznego tytułu diakona. Nie wyciągaj wniosku, że potrzebujący ma milczeć lub bezwarunkowo podporządkować się liderom.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie, jak zgłosić niesprawiedliwy podział obowiązków.